

hovedområde, jf. forslaget § 15, stk. 1. At ned-sætte akademiske råd på forskellige organisatoriske niveauer, som ForskerAlliancen, Dansk Magisterforening, foreslår, vil give uklare og overlappende kompetencer.

Jeg kan derfor ikke støtte anbefalingen om formuleringen af § 15, stk. 1.

Ad kompetencefordelingen mellem institutleder, studieleder og studienævnsformand skal defineres

Med lovforslaget får dekanen (og rektor, hvis universitetet ikke er hovedområdeopdelt) det overordnede ansvar for hovedområdets forskning og uddannelse, herunder at sikre sammenhæng mellem og tværgående kvalitetsudvikling af denne forskning og uddannelse, jf. § 16.

Samtidig får institutlederen – efter bemyndigelse fra dekanen – til opgave at sikre kvaliteten og sammenhængen i instituttets forskning og undervisning og skal med inddragelse af studienævn og studieleder følge op på evaluering af uddannelse og undervisning, medens studielederen – ligeledes efter bemyndigelse fra dekanen – får til opgave i samarbejde med studienævnet at sikre den praktiske tilrettelæggelse af undervisningen, jf. § 17 og § 18, stk. 5. Det bemærkes, at universitetet selv beslutter, om der skal være personsammenfald mellem studienævnsformand og studieleder, jf. § 18, stk. 3 og 4, og de dertil knyttede bemærkninger. Dette skal i givet fald fremgå af universitetets vedtægt.

Institutlederen overtager således efter lovforslaget ansvaret for den forskningsbaserede undervisning, herunder at der gives undervisning af høj kvalitet. Formålet med at placere dette ansvar ét sted er at styrke kvaliteten af den forskningsbaserede undervisning. Institutlederen må imidlertid for at kunne varetage denne opgave inddrage studieleder og studienævn, og modsat vil denne inddragelse også være væsentlig for, at studieleder og studienævn kan varetage deres opgaver.

Jeg finder ikke grundlag for yderligere tydeliggørelse af dette i lovtæksten.

Ad for meget central styring af universiteterne

På de områder, hvor ministeren skal have beføjelser over for universiteterne eller skal kunne regulere et bestemt område, er det nødvendigt, at loven indeholder hjemmel til at kunne udstede

regler m.v., og de steder, hvor lovforslaget giver bemyndigelse til ministeren, er alle meget nøje overvejet.

I det omfang universiteterne som selvejende institutioner løftes ud af den statslige standardmodel for forvaltningsmæssige og økonomiske forhold, er det nødvendigt, at ministeren udsteder regler, der kan træde i stedet for de regler, der nu ikke længere automatisk gælder for universiteterne. Størstedelen af hjemlerne er derfor en følge af, at universiteternes status ændres fra at være statsinstitutioner til at være selvejende, og de fleste bemyndigelser findes i lovudkastets afsnit om økonomiske forhold, bygninger, personale m.v. Endvidere er visse af hjemlerne en følge af, at det foreslås, at relevante bestemmelser fra lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) inkorporeres i universitetsloven. Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at nogle af hjemlerne giver ministeren mulighed for at give universiteterne større frihedsgrader, end hvad der følger af den statslige standardmodel.

For så vidt angår § 3, stk. 2, som ForskerAlliancen, Dansk Magisterforening, særlig fremhæver, er muligheden for at kunne trække godkendelsen af et udbud tilbage kun tænkt anvendt i de tilfælde, at der ikke længere er et samfundsmæssigt behov for udbuddet, eller hvis kvalitetskravene ikke overholdes.

Hvis sådanne forhold er dokumenteret, vil det efter min opfattelse ikke være forsvarligt at opretholde et udbud og lade unge studerende gå i gang med uddannelsen, ligesom jeg heller ikke af samfundsmæssige grunde finder det forsvarligt.

Spørgsmål 15:

I forbindelse med førstebehandling af universitetsloven er forskningsfriheden sat til debat. Indeholdt i den politiske aftale er, at forskningsfriheden under ingen omstændigheder skal forringes. Det er derfor af største vigtighed med en omfattende gennemgang af, hvorvidt den politiske intention er klart nok udtrykt i lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Videnskabsministeren bedes skriftligt redegøre for forskelle og ligheder i hhv. den nugældende universitetslov og L 125 i forhold til forskningsfriheden. Ministeren bedes i denne forbindelse redegøre for konsekvenserne af eventuelle